

УДК 314.15-026.48 (=161.2) (497.6) "1900/2007";
908 (=161.2) (497.6 Трнопоље) "1900/2007"

Оригиналан научни рад

Original scientific work

Тања Мишлицки

ТРНОПОЉЕ – НАСЕЉЕ СА УКРАЈИНСКИМ СТАНОВНИШТВОМ КОД ПРИЈЕДОРА

Извод: Украјински колонисти из јужне Буковине и западне Галиције¹ формирали су на простору сјеверозападне Босне, у насељу Трнопољу код Приједора етничку, физиономску и функционалну цјелину, специфичну по антропогеографских и етнолошких обиљежјима. На основу архивске грађе из Грkokатоличке парохије у Козарцу (основане 1910/11) и прикупљене грађе у 2007. години (на терену и у народу, од куће до куће), у раду је презентована проблематика о развоју насеља Трнопоља (генеза, физиономија, функције и уређење) и развоја украјинског становништва од њиховог досељавања до данас (поријекло, етногенеза, етнокултура и демографски развој).

Кључне ријечи: украјински колонисти, грkokатолици, насеље, атар, развој, физиономија, функције, грkokатоличка парохија

Abstract: Ukrainian colonists emmigrating from South Bukovica and Western Galicia in the beginning of the 20 th century onto the region of North-Western Bosnia, formed in settlement Trnopolje ethnical, physiognomical and functional unity specific by anthropogeographical and ethnological features. On basis of information given by Greek-Catholic rectory in Kozarac (settled in 1910/11) and collected data on subject matter in 2007 (on the field, and from people, from house to house), the work presents subject matter on development of settlements (genesis, physiognomy, function and organisation), origin of Ukrainian population and demographical varieties of this population from its emmigration to present days.

Key words: Ukranian colonists, Greek-Catholics, settlements, area, development, physiognomy, functions, Greek-Catholic rectory

Положај и опште географске одлике

Између Козаре и Мајданске планине у равничарском подручју Приједорског поља (16 000 ha), на десној обали ријеке Гомјенице смјеште-

¹ Простори Галиције и Буковине који чине западни дио Украјине, у XVIII вијеку подјелом Пољске, припојени су Хабсбуршкој монархији (1/11 од укупне територије Украјине), а њени остали дијелови (Волињ, Подоље, подручје Буга и Кијева или ткз. Подљашје) Русији. Аустроугарске власти су послје Берлинског конгреса извршиле планску колонизацију грkokатоличких и страних сељака из хабсбуршког дијела Украјине (западне).

Тања Мишлички

но је насеље Трнопоље (2 020 ha). Лоцирано је око 6,5 km источно од Приједора с којим је повезано локалним путем (Приједор – Доњи Гаревци – Трнопоље). У насељу Хрнићи прикључује се на магистрални пут (Приједор – Козарац – Бања Лука) од којег је удаљен око четири km.

Улази у састав општине Приједор (834 km²), која просторно обједињује и функционално повезује 71 насеље, од тога 14 насеља² са украјинским становништвом.

У регионалном погледу Трнопоље припада јужном Поткозарју, предеоној цјелини у склопу Бањалучке регије, у западном дијелу Републике Српске и сјеверозападном дијелу Босне и Херцеговине.

Насеље се просторно развија у висинском појасу од 145 m (заселак Гариби) до 184 m (заселак Дергићи).

Атар

Површина атара износи 2 020 ha, од чега 1 656 ha налази у приватном, а 372 ha у државном власништву. Обрадиво земљиште обухвата 1 664 ha, а неплодно земљиште 356 ha. У структури коришћења земљишта преовлађују оранице (70,54% укупне површине атара), ливаде (7,37%) и шуме (3,31%), док су најмање заступљени воћњаци (1,33%) и пашњаци (0,19%).

Листопадне шуме распрострањене су у сјеверозападном дијелу атара на потесима Ђихин гај и Грабовац. Плодне оранице захватају највећу површину атара (68% ораница се налази у приватном власништву, а 2,54% у државном власништву). Оранице, њиве и воћњаци најчешће носе називе по именима власника: Хнатекова, Нидогонова, Грегорова.... Украјински

Табела 1. – Структура коришћења земљишта и својински односи у атару Трнопоље

Категорије коришћења	Својински односи		Укупно	
	приватно	државно	ha	%
Оранице	1 381	44	1 425	70,54
Воћњаци	27	-	27	1,33
Ливаде	137	12	149	7,37
Пашњаци	4	-	4	0,19
Шуме	66	1	67	3,31
Неплодно земљиште	41	315	356	17,62
Укупно	1 656	372	2 020	100,0

Извор: Документациони материјал, Републички завод за геодетско и имовинско правне послове, Приједор, 2007.

² Број Украјинаца 2007. године у 14 насеља: Козарац (28 житеља), Козаруша (38), Доњи Гаревци (8), Орловача (41), Орловци (7), Чиркин Поље (1), Гомјеница (16), Ђела (8), Томашица (10), Марићка (9), Трнопоље (135), Пухарска (20), Миљаковци (5) и Камичани (19 становника).

посједи првих досељеника били су мале површину око 500 m² и најчешће правоугаоног облика. Послије Другог свјетског рата посједи заузимају већу површину, а баште и оранице се налазе поред стамбених објеката од којих су одвојене физичком оградом (жељезном или дрвеном).

Сјеверни дио атара пресијеца повремено формиран водоток Грабовац, који настаје од Козарачке ријеке и чини десну притоку Гомјенице. У јесењим и прољетним мјесецима наноси велику штету усјевима, јер плави околна подручја. У јужном дијелу атар се граничи ријеком Гомјеницом, у чијем је току формирана вјештачка акумулација – Саничани.

Украјинске породице у Трнопољу се баве екстензивним сточарством (узгој крава, свиња и перади) и земљорадњом (пшеница и кукуруз). Годишњим пољопривредним приносима задовољавају властите потребе.

Украјинци у Трнопољу

Аустро-угарска да би ријешила политичке немире, ограничила емиграцију радне снаге и учврстила своје границе, окупацијом Босне и Херцеговине (1878), врши планску колонизацију гркокатоличких³ сељака. Украјинске колонисте усмјерава у сјеверозападни дио Босне који је остао напуштени повлачењем турског становништва у централне дијелове и Новопазарски санџак.

Докуменат пронађен у темељу Гркокатоличке цркве у Трнопољу, потврђује да су се Украјинци прво населили у околини Прњавора, а одатле, касније у остала насеља (Деветина, Хрвањани, Дубраве, Јаблан, Козарац и Приједор).⁴

Украјинци се досељавају у Трнопоље и јужно Поткозарје у двије миграционе струје. Прва струја досељавања евидентирана је од 1900. до 1921. године, у којој је у Трнопољу досељено 514 гркокатолика или 27,28% од укупно досељених гркокатолика у јужном Поткозарју, док се друга струја насељавања, мањег интензитета, одвијала од 1921. до 1931. године, у којој је досељено 82 гркокатолика или 4,35%.

³ Гркокатолици су настали након црквеног сабора одржаног 1439. када је дошло до оснивања гркокатоличке цркве. Један дио православних епископа приступио је унији с Римом, задржавши источни обред, начин именовања бискупа, узимање ожењених мушкараца за свећенике, истовремено признавши папу за врховног црквеног поглавара и усаглашивши догматска питања с Римокатоличком црквом. Највећи број присталица црква је стекла међу Украјинцима и Русинима. Западна Украјина, подручје око Галиције и Буковине постало је средиште новог црквеног поретка посебно након његовог утврђивања Брест Литовском унијом из 1596. године. На простору Балкана је било више покушаја уније, али су они у највећем броју случајева пропали (Роман М., 2007).

⁴ Документ се налази у Гркокатоличкој цркви Света Еухаристија у Трнопољу.

Међу првим досељеницима евидентирани су украјинске породице: Шћибајло, Пећух, Нановски, Кинди, Стахов, Симчишин и Музичка, а међу посљедњим у 1931. години породице Нидогон Николе, Слабог Дмитра и Зарвањског Ивана.⁵

У првим годинама насељавања и адаптације у новој средини Украјинци су с обзиром на измјењене услове природне средине и живота, били принуђени да напусте многе елементе из своје традиционалне културе и присвоје нове елементе првенствено из материјалног живота домаћег босанског становништва. Посебно су се истицали у сијању проса, хељде, сађењу кромпира и изради млијечних производа (маслаца, павлаке и посног сира), од старосједилачког становништва су научили да сију кукуруз, а од досељеног италијанског становништва да гаје винову лозу. Наставили су да граде типичне украјинске куће и пратеће објекте (куће са тријемом на широј страни, окренуте према путу и прекривене ражевом сламом (у почетку ваљковане, а касније ригловане).

У очувању елемената социјалне и духовне културе гркокатолика у Трнопољу највећу улогу је имало оснивање Гркокатоличке парохије у Козарцу, изградња парохијске цркве Воздвиженија Часног Крста и парохијског дома од 1910. до 1911. године. Први парох био је др Јосиф Жук, генерални викар. Данас парохију опслужује душебрижник о. Михал Стахнек.

Постанак и опште одлике развоја насеља

Насеље је добило назив по галицијском котару Тагпоріл. Прије досељавања Украјинаца носило је назив Трњани. Старија прошлост насеља је недовољно проучена, а интензивније насељавање започиње планском колонизацијом Украјинаца.

Трнопоље је до 1963. године у административном и функционалном смислу припадало општини Козарац.⁶ Укидањем општинског статуса Козарцу насеље је припојено општини Приједор.

Табела 2. – Кретање укупног броја гркокатолика у насељима Козарац и Трнопоље, од 1910. до 2007. године

Насеља	1910.	1921.	1931.	1948.	1953.	1961.	1971.	1991.	2007.
Козарац	253	514	596	-	578	60	84	59	28
Трнопоље	-	-	-	-	-	464	376	423	135
Укупно	253	514	596	-	578	524	460	482	163

⁵ Црквене књиге у Гркокатоличкој парохији Козарац.

⁶ Општина Козарац је просторно и функционално повезивала 10 насеља, од којих седам са украјинским становништвом: Доњи Гаревци, Хрнићи, Јаруге, Камичани, Козарац, Козаруша и Трнопоље.

Током XX вијека насеље је имало промјењиву демографску величину, која се креће у распону од 135 гркокатолика (45 домаћинстава), колико има у 2007. години до 464 (98 домаћинстава) колико је имало по попису становништва и домаћинстава 1961. године. Континуирано смањење украјинске популације евидентирано је у другој половини XX вијека. Оно је резултат исељавања и биолошког изумирања појединих домаћинстава.

Шездесетих година XX вијека број Украјинаца у јужном Поткозарју⁷ износио је 1 084 или (20,32% од укупног броја досељених Украјинаца у БиХ), од тога 464 Украјинца или 42,80% је било насељено у Трнопољу. Крајем осамдесетих година број Украјинаца у јужном Поткозарју показао је пад ове популације (798 Украјинаца или 17,72%), док у Трнопољу крајем осамдесетих година пораст Украјинаца у односу на остала насеља у јужном Поткозарју, 433 Украјинаца или 54,26%.⁸

Исељавање становништва у Трнопољу се појачава дезинтеграцијом СФРЈ, у задњој деценији XX вијека, када Трнопоље напушта 92 гркокатолика или 21,74%.

На основу података прикупљених на терену у периоду од 2006. до 2007. године, у Трнопољу евидентирано је 55 исељених домаћинстава и 25 домаћинстава угашених биолошким путем.

Исељена домаћинства у задњој деценији XX вијека су: једна кућа Бартош, три куће Баршчевски, четири куће Бјели, три куће Бојцин, једна кућа Бутињски, једна кућа Харасемљук, једна кућа Холовати, две куће Јарош, једна кућа Крупењко, две куће Лазута, једна кућа Мишлицки, пет кућа Михаљшин, три куће Сајдак, три куће Слоћук, једна кућа Ваврек, три куће Тељега, једна кућа Корцеба, три куће Пидручни, двије куће Бињаш, три куће Шчерба, двије куће Мацапура, једна кућа Ружицки, једна кућа Дацко, једна кућа Харасим, једна кућа Тимчишин, једна кућа Зарвањски, једна кућа Зомбра, двије куће Мирецки и једна кућа Романчук.

Биолошким путем угашена домаћинства од 1980. до 2000. године су: двије куће Мацапура, три куће Пидручни, три куће Слоћук, двије куће Слаби, двије куће Сајдак и по једна кућа из породица Крашевац, Лазута, Мазур, Мирецки, Пахљевски, Олењук, Романчук, Романовић, Шчерба, Тељега, Ваврек, Зервањски и Зомбра.

⁷ Насеља са украјинским становништвом у јужном Поткозарју су: Козарац, Козаруша, Камичани, Трнопоље, Ђела, Миљаковци, Томашица, Марићка, Гомјеница, Чиркин Поље, Пухарска, Урије, Доњи Гаревци, Орловци и Орловача.

⁸ Коришћени демографски подаци су из: Пописа становништва 1961. године, Витална и миграциона обиљежја, резултати за општине, књига VI, Београд, 1967; и Пописа становништва, домаћинстава и станова – упоредни подаци 1971. и 1981. годину, Билтен 86, Сарајево, новембар 1982. година, а подаци о броју Украјинаца у јужном Поткозарју приказани су на основу црквених књига гркокатоличке парохије у Козарцу.

Физиономија насеља

Трнопоље је збијеног типа. Куће су концентрисане уз локални пут (Козарац–Трнопоље–Приједор), који пролази средишњим дијелом насеља, од којег се на лијеву и десну страну одвајају мањи сеоски путеви око којих су ушорена домаћинства.

У насељу се издвајају два центра заједница села (Хрнићи и Трнопоље).

Хрнићи физиономски обједињују заселак Дергићи, са више група украјинских сродничких кућа (Пећух, Лепки и Темчук).⁹

Трнопоље повезује десет физиономски дијелова (заселака) у којима су у 2007. години евидентирани украјинске сродничке куће: Трњани (Бећ, Бињаш, Бојцин, Нидогон, Баршчевски, Бартош, Бутињски, Букај, Бјели, Брекајло, Черњавски, Дацко, Дручек, Јарош, Ђадух, Лазута, Лепки, Тељега, Масловски, Михаљиншин, Олењук, Пидручни, Слаби, Слоћук, Стахнек, Сајдак, Ваврек), Гариби (Лућ), Матрићи (Мацапура, Воробец, Ружицки) и Карарићи (Комарници), док у засецима Балићи, Сивци, Петковићи, Нишићи, Зенковићи и Нишевићи није било украјинског становништва.¹⁰

Засеоке Трњани, Карарићи, Гариби и Матрићи карактеришу украјински посједи, на којима су изграђене куће, штале, бунари и остали привредни објекти. Око кућа су размјештене оранице, шуме и пашњаци. Дворишта су површине око 1 000 m², са кућама увученим од пута.

Функционалне одлике насеља

Трнопоље према функционалном значају чини један од три зонална центара Козарца, у којем потребе задовољава становништво два насеља Доњи Гаревци и Трнопоље.¹¹ Насеље је руралног карактера, у којем је развијена друштвено-угоститељска функција. Од друштвених објеката налазе се Основна школа ”Ђирило и Методије” (школску 2006/07. годину похађало је 250 ученика, а у школи је тренутно запослено 39 радника), МЗ Трнопоље (површине 11 km², на којој живи на основу процјене у 2006. години укупно 646 становника у 419 домаћинстава),¹² двије пилане, ауто-сервис, ауто-отпад, вулканизер, Друштвени дом за омладину, неколико продавница мјешовите робе (једна у власништву украјинске породице Барчев-

⁹ Војногеографски институт (1969). Топографска карта, 1:25 000, лист Приједор 422/4, Београд.

¹⁰ Војногеографски институт (1969). Топографска карта, 1:50 000, лист Приједор 422/2 и 422/1, Београд.

¹¹ Просторни план општине Приједор (1985–2005), ИНП РО за пројектовање урбанизам и консултације, Приједор, 1990.

¹² Документациони материјал, Општина Приједор, Одјељење за општу управу, 2007.

ски), у којима становништво задовољава краткорочне потребе, и мањи број угоститељских објеката (један у власништву украјинске породице Олењук).

Уређење насеља

Насеобинска територија Трнопоља је у јужном и западном дијелу смањена изградњом и проширивањем језера (рибњака) Саничани. Током проширивања узета је земља од пет украјинских породица Баршчевски, Лазута, Черњавски, Сајдак и Масловски. Пројектом проширења рибњака руководио је Кинди Зењо, Украјинац. Рибњак Саничани данас се користи за узгој шарана, амура, толстолобика, штуре и сома.

Водоснабдијевање становништва се врши преко сеоске водоводне мреже прикључене на водоводну мрежу у насељима Козарац, Петров Гај и Камичани из ријеке Вриоска. У љетним мјесецима, када је водоснабдијевање отежано, становништво се снабдијева водом за пиће из копаних бунара, а стока се напаја на најближим ријекама. Канализациона мрежа у насељу не постоји, куће имају приватне септичке јаме.

Насеље је електрифицирано од 1965. до 1971. године, заједно са осталим насељима лоцираним у удаљеним зонама (од 15 km до 25 km) од града Приједора. Осим локалне телефонске централе (капацитета 320 телефонских бројева), од 2003. у насељу се користи и мобилна телефонија.

У насељу постоје три вјерска објекта – православни храм, гркокатоличка црква Света Еухаристија и џамија. Гробља се налазе у близини вјерских објеката.

Украјинско становништво и њихово поријекло

Украјински колонисти досељени у Трнопоље почетком XX вијека воде поријекло из котарева: Бучач, Збараж, Рава Руска, Рудки, Тернопил, Рохатин, Золочив, Сокаљ, Броди, Бережани, Дрохобич, Пидхајци, Перемишљани, Хороденка, Товмач, Самбир, Скалат и Хусјатин (Роман М., 2007), као и из Карпатске Украјине из Тичова¹³ и Ужгорода.¹⁴ Западна Украјина (75 000 km²) је у периоду колонизације имала око 4,2 милиона становника (Vasilij Choma – Dowski, 1916).

Од 1900. до 1907. године у Трнопоље из котара Броди досељене су слѣдеће фамилије: Зарвањски (расељена деведесетих година XX вијека) из села Орхивचेке, Слаби (двје куће) из села Стеборивка, Олењук (три куће) из села Вербивчек, Баршчевски (двје куће) из села Накваша и у заједничкој миграционој струји три породице Слоњук (четири куће), Пидручни (једна кућа) и Бећ (једна кућа) из села Серетец.

¹³ Јубиларни шематизам крижевачке епархије, Загреб, 1962, стр. 146.

¹⁴ Општи шематизам католичке цркве у Југославији, Загреб, 1962, стр. 176.

Тања Мишлицки

Из котара Дрохобич, западна Галиција, у периоду од 1905. до 1907. године у заједничкој миграционој струји досељене су из села Литина четири породице: Лућ (двје куће), Харасим, Мазур и Бјели. Три породице Харасим, Мазур и Бјели су после девет деценија емигрирале у прекоокеанске земље.

У истом периоду су досељене и двје породице из котара Тернопиле: Харасемљук (расељена у другој половини XX вијека) из села Јаснеци и Брекајло (једна кућа) из села Мишковец.

Остале породице познатог миграционог поријекла у Трнопољу су: Комарницки (три куће) из котара Турка, село Комарнике, Лепки (расељена у задњој деценији XX вијека) из котара Збарив, села Лопушеница, Пахљевски (биолошким путем угашено) из котара Хрубишево, село Масловечи, и Стахнек (једна кућа) из котара Рава Руска.

Табела 3. – Састав украјинских фамилија, број и полно старосна структура у Трнопољу у 1963. и 2007. години

Фамилија	Презиме и име власника куће	Број чланова		2007. године					
		1963.	2007.	пол		велике старосне групе			
				М	Ж	до 19	20-39	40-59	60 и в.
Баршчевски	Баршчевски Алекса	6	-	-	-	-	-	-	-
	Баршчевски Иван	5	2	1	1	-	-	-	2
	Баршчевски Грегор	-	-	-	-	-	-	-	-
	Баршчевски Ева	2	1	-	1	-	-	-	1
Бартош	Бартош Стефанија	4	-	-	-	-	-	-	-
	Бартош Иван	3	-	-	-	-	-	-	-
	Бартош Барбара	4	-	-	-	-	-	-	-
	Бартош Андрија	-	3	2	1	-	1	-	2
Бећ	Бећ Грегор	6	-	-	-	-	-	-	-
	Бећ Катарина	-	2	-	2	-	1	1	-
Бјели	Бјели Михајло	6	-	-	-	-	-	-	-
	Бјели Анастасија	1	-	-	-	-	-	-	-
	Бјели Теодор	5	-	-	-	-	-	-	-
	Бјели Иван	3	-	-	-	-	-	-	-
Бињаш	Бињаш Иван	7	-	-	-	-	-	-	-
	Бињаш Никола	3	-	-	-	-	-	-	-
	Бињаш Јосиф	-	2	1	1	-	-	1	1
Бојцун	Бојцун Алекса	6	-	-	-	-	-	-	-
Брекајло	Брекајло Иван	8	-	-	-	-	-	-	-
	Брекајло Текла	7	-	-	-	-	-	-	-
	Брекајло Стефан	-	4	3	1	-	2	-	2
Букај	Букај Матеј	6	-	-	-	-	-	-	-
Бутињски	Бутињски Владо	6	-	-	-	-	-	-	-
	Бутињски Јосиф	3	-	-	-	-	-	-	-
Черњавски	Черњавски Никола	6	-	-	-	-	-	-	-
	Черњавски Михајло	4	-	-	-	-	-	-	-
	Черњавски Јосиф	4	-	-	-	-	-	-	-
	Черњавски Васиљ	-	1	1	-	-	-	-	1
	Черњавски Петар	-	5	3	2	-	3	2	-

Tanja Mišlicki

Фамилија	Презиме и име власника куће	Број чланова		2007. године					
		1963.	2007.	пол		велике старосне групе			
				М	Ж	до 19	20-39	40-59	60 и в.
Дацко	Дацко Јосиф	7	-	-	-	-	-	-	-
	Дацко Стефан	-	2	1	1	-	-	-	2
Дручек	Дручек Петар	2	-	-	-	-	-	-	-
	Дручек Гењо	3	-	-	-	-	-	-	-
	Дручек Никола	4	-	-	-	-	-	-	-
	Дручек Јосип	-	5	4	1	2	2	-	1
Дереш	Дереш Теодора	2	-	-	-	-	-	-	-
Јарош	Јарош Павле	5	-	-	-	-	-	-	-
	Јарош Никола	3	-	-	-	-	-	-	-
	Јарош Андреј	-	5	3	2	1	2	1	1
Јуриста	о. Јуриста Михаил	6	-	-	-	-	-	-	-
Ђадух	Ђадух Владимир	7	-	-	-	-	-	-	-
Комарницки	Комарницки Иван	6	-	-	-	-	-	-	-
	Комарницки Стефан	6	-	-	-	-	-	-	-
	Комарницки Васиљ	3	-	-	-	-	-	-	-
	Комарницки Маријан	-	7	3	4	3	2	1	1
	Комарницки Дарко	-	5	2	3	2	2	1	-
	Комарницки Мирослав	-	4	2	2	1	1	2	-
Крупeњко	Крупeњко Грегор	4	-	-	-	-	-	-	-
	Крупeњко Емил	4	-	-	-	-	-	-	-
	Крупeњко Васиљ	2	-	-	-	-	-	-	-
Лазута	Лазута Илија	5	-	-	-	-	-	-	-
	Лазута Михајло	-	3	2	1	-	1	1	1
Лепки	Лепки Ана	2	-	-	-	-	-	-	-
	Лепки Никола	5	-	-	-	-	-	-	-
	Лепки Васиљ	6	-	-	-	-	-	-	-
Лућ	Лућ Грегор	8	-	-	-	-	-	-	-
	Лућ Васиљ	8	-	-	-	-	-	-	-
	Лућ Јушко	-	7	3	4	2	3	-	2
	Лућ Михајло	-	4	2	2	2	2	-	-
Тељега	Тељега Олга	-	1	-	1	-	-	-	1
Мацапура	Мацапура Иван	7	-	-	-	-	-	-	-
	Мацапура Андреј	5	-	-	-	-	-	-	-
	Мацапура Петар	4	-	-	-	-	-	-	-
	Мацапура Грегор	6	-	-	-	-	-	-	-
	Мацапура Васиљ	-	2	1	1	-	-	-	2
	Мацапура Никола	-	2	1	1	-	-	-	2
	Мацапура Силвестер	-	4	2	2	2	2	-	-
	Мацапура Олга	-	1	-	1	-	-	1	-
Масловски	Масловски Михајло	2	-	-	-	-	-	-	-
	Масловски Теодозија	2	-	-	-	-	-	-	-
Михаљишин	Михаљишин Стефан	7	-	-	-	-	-	-	-
	Михаљишин Ана	3	-	-	-	-	-	-	-
	Михаљишин Никола	4	-	-	-	-	-	-	-
	Михаљишин Петар	4	-	-	-	-	-	-	-
	Михаљишин Митар	-	2	1	1	-	1	-	1
	Михаљишин Емилија	-	2	1	1	-	-	1	1
	Михаљишин Никола	-	1	1	-	-	-	-	1
Мишлицки	Мишлицки Иван	4	-	-	-	-	-	-	

Тања Мишлици

Фамилија	Презиме и име власника куће	Број чланова		2007. године					
		1963.	2007.	пол		велике старосне групе			
				М	Ж	до 19	20-39	40-59	60 и в.
Мазур	Мазур Никола	5	-	-	-	-	-	-	-
Музичка	Музичка Симеун	4	-	-	-	-	-	-	-
Мирецки	Мирецки Михајло	5	-	-	-	-	-	-	-
	Мирецки Станислав	2	-	-	-	-	-	-	-
Фешкјив	Фешкјив Ана	4	-	-	-	-	-	-	-
Нидогон	Нидогон Ана	6	-	-	-	-	-	-	-
	Нидогон Михајло	4	-	-	-	-	-	-	-
	Нидогон Петар	4	-	-	-	-	-	-	-
	Нидогон Виктор	-	4	2	2	1	-	2	1
	Нидогон Мара	-	1	-	1	-	-	-	1
Олењук	Олењук Љуба	-	2	-	2	-	1	-	1
	Олењук Иван	5	1	1	-	-	-	-	1
	Олењук Стефан	7	-	-	-	-	-	-	-
	Олењук Зденко	-	3	2	1	1	-	2	-
Пидручни	Пидручни Јосиф	6	-	-	-	-	-	-	-
	Пидручни Антун	3	-	-	-	-	-	-	-
	Пидручни Владо	7	-	-	-	-	-	-	-
	Пидручни Паулина	4	-	-	-	-	-	-	-
	Пидручни Алекса	5	-	-	-	-	-	-	-
	Пидручни Петар	-	3	1	2	1	-	2	-
Пахљевски	Пахљевски Никола	2	-	-	-	-	-	-	-
Пачковски	Пачковски Ана	1	-	-	-	-	-	-	-
	Пачковски Никола	4	-	-	-	-	-	-	-
	Пачковски Стефан	3	-	-	-	-	-	-	-
Пилипов	Пилипов Михајло	1	-	-	-	-	-	-	-
Ружицки	Ружицки Јосиф	9	2	1	1	-	-	1	1
	Ружицки Јуре	-	3	1	2	1	-	2	-
Романович	Романович Леон	4	-	-	-	-	-	-	-
Слаби	Слаби Дмитар	7	-	-	-	-	-	-	-
	Слаби Петар	3	-	-	-	-	-	-	-
	Слаби Васиљ	6	-	-	-	-	-	-	-
	Слаби Иван	2	2	1	1	-	-	-	2
	Слаби Грегор	-	2	1	1	-	1	-	1
Слоћук	Слоћук Марија	6	-	-	-	-	-	-	-
	Слоћук С. Никола	4	-	-	-	-	-	-	-
	Слоћук Стефан	5	-	-	-	-	-	-	-
	Слоћук Павле	5	-	-	-	-	-	-	-
	Слоћук Текља	4	-	-	-	-	-	-	-
	Слоћук И. Никола	4	-	-	-	-	-	-	-
Слоћук	Слоћук Јосифа	-	1	-	1	-	-	-	1
	Слоћук Нада	-	3	2	1	-	1	2	-
	Слоћук Владо	-	4	2	2	-	2	2	-
Слоћук	Слоћук Луца	-	4	-	4	2	1	-	1
	о. Стахнек Михал	-	7	5	2	4	1	2	-
Сајдак	Сајдак Никола	4	-	-	-	-	-	-	-
	Сајдак Митар	4	-	-	-	-	-	-	-
Тељега	Тељега Грегор	5	-	-	-	-	-	-	-
	Тељега Никола	6	-	-	-	-	-	-	-

Tanja Mišlicki

Фамилија	Презиме и име власника куће	Број чланова		2007. године					
		1963.	2007.	пол		велике старосне групе			
				М	Ж	до 19	20-39	40-59	60 и в.
Тељега	Тељега Зењо	3	-	-	-	-	-	-	-
	Тељега Анкица	-	1	-	1	-	-	1	-
Тимков	Тимков Марија	4	-	-	-	-	-	-	-
Хетман	Хетман Славко	1	-	-	-	-	-	-	-
Харасим	Харасим Грегор	5	-	-	-	-	-	-	-
Харасемљук	Харасемљук Павле	3	-	-	-	-	-	-	-
Иљчишин	Иљчишин Гизела	2	-	-	-	-	-	-	-
Шчерба	Шчерба Теодор	7	-	-	-	-	-	-	-
Ваврек	Ваврек Софија	5	-	-	-	-	-	-	-
	Ваврек Алекса	7	-	-	-	-	-	-	-
	Ваврек Љуба	-	2	1	1	-	-	1	1
	Ваврек Владо	4	4	1	3	1	1	2	-
	Ваврек Илинка	-	6	4	2	3	-	2	1
Ваврек Ана	3	-	-	-	-	-	-	-	
Воробец	Воробец Стефан	-	3	1	2	1	-	2	-
Зарвањски	Зарвањски Иван	8	-	-	-	-	-	-	-
Зомбра	Зомбра Иван	4	-	-	-	-	-	-	-
Укупно	143	464	135	66	69	30	33	35	37

Породице непознатог миграционог поријекла које и данас живе у Трнопољу су: Тељега (једна кућа), Мацапура (четири куће), Михаљишин (три куће), Ружицки (двје куће), Ваврек (три куће) и Воробец (једна кућа), а породице које су се током XX вијека раселиле и биолошким путем изумрле у овом насељу су: Мишлицки, Пахљевски, Пилипов, Романович, Тимков, Хетман, Музичка, Фешкјив, Иљчишин и Шчерба.

Закључак

Украјински колонисти досељавањем у Трнопоље формирали су хомогену етничку, физиономску и функционалну цјелину, антропогеографски и етнологски дјелимично проучену.

Истраживањем поријекла украјинског становништва у Трнопољу заснованог на теренском прикупљању научне грађе, постављена је основа за детаљнија проучавања руралног комплекса Трнопоља, нарочито његових етнологских, психолошких и социолошких компоненти развоја. Презентовани су подаци истраживања посебних одлика дијелова насеља (десет заселака) у којима егзистира украјинска популација у 45 домаћинстава колико их данас живи у овом насељу.

Евидентирано је континуирано смањење украјинске популације у Трнопољу у другој половини XX вијека. Просјечно апсолутно годишње смањење становништва од 1948. до 1991. године износило је 34,6 житеља. Највећи интензитет исељавања евидентиран је деведесетих година XX ви-

јека, када се број Украјинаца смањило за 21,7%. Миграције становништва су кључни фактор трансформације насеља, посебно у социо-економском подручју и укупно кључни фактор у биолошкој динамици, која је довела до гашења многобројних домаћинстава и до убрзаног пада укупног броја становништва.

Године 2007. у Трнопољу смо пописали укупно 135 Украјинаца.

ЛИТЕРАТУРА

Роман Мизъ (2007). МАТЕРІАЛИ ДО ІСТОРИЇ УКРАЇНЦІВ У БОСНІЇ, том III, "Руске слово", ГРЕКОКАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ СВ. ПЕТРА І ПАВЛА, НОВИЙ САД.

Vasilij Choma – Dowski (1916). Ukrajina i Ukrajinci, Savez za oslobođenje Ukrajine, Zagreb.

Tanja Mišlicki

TRNOPOLJE – A SETTLEMENT NEAR PRIJEDOR WITH UKRAINIAN POPULATION

Summary

Ukrainian colonists by emigrating to Trnopolje formed homogenous ethnical, physiognomical and functional unity, only partially anthropogeographically and ethnologically studied.

With studying the origin of Ukrainian population in Trnopolje, based on subject matter assembled on field, the ground work was set up for more detailed studies on rural complex of Trnopolje, especially its ethnological, psychological and sociological aspects of development. There have been presented the data from research of specific aspects of settlement (ten hamlets/villages), where exists Ukrainian population and 45 Ukrainian households as much as there is today.

There has been recorded constant decreasing of Ukrainian population in Trnopolje in second half of twentieth century. Average absolute decrease of population per year in period from 1948 to 1991 was 34,6 inhabitants. The largest intensity of emmigration of Ukrainian population was kept records in twenties of twentieth century, when the number of Ukrainians in Trnopolje is decreasing for 21,74%. Migration of population is the most important factor of transformation the settlements, especially in socio-economical area and total key factor in biological dynamics, which brought to extinction of numerous households and accelerated decline of total number of population. In 2007 has been listed 135 Ukrainians in the settlement.